

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. prosinca 2017. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht (Nizozemska) – Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam protiv Minister van Buitenlandse Zaken

(Predmet C-680/17)

(2018/C 063/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Tuženik: Minister van Buitenlandse Zaken

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 32. stavku 3. Zakonika o vizama⁽¹⁾ to da referentna osoba kao osoba na koju se odnosi zahtjev za vize tužitelja ima mogućnost u svoje ime podnijeti žalbu i tužbu protiv odluke o odbijanju izdavanja vize?
2. Treba li zastupanje iz članka 8. stavka 4. Zakonika o vizama tumačiti na način da (i) zastupana država zadržava nadležnost ili se nadležnost u potpunosti prenosi na državu zastupateljicu, pa zastupana država više nije nadležna?
3. Ako su u skladu s člankom 8. stavkom 4. točkom (d) Zakonika o vizama moguća oba načina zastupanja, koja se država članica smatra državom članicom koja je donijela konačnu odluku u smislu članka 32. stavka 3. Zakonika o vizama?
4. Je li tumačenje članka 8. stavka 4. i članka 32. stavka 3. Zakonika o vizama, prema kojem podnositelji zahtjeva za vize mogu podnijeti pravni lijek protiv odluke o odbacivanju njihovih zahtjeva isključivo tijelu ili суду države članice zastupateljice, a ne zastupane države članice za koju su podneseni zahtjevi za vize, u skladu s pravom na djelotvornu pravnu zaštitu u smislu članka 47. Povelje? Jesu li za odgovor na to pitanje bitne okolnosti osigurava li se raspoloživim pravnim sredstvima pravo podnositelja zahtjeva da bude saslušan i vodi postupak na jeziku jedne od država članica, predstavljuju li upravne i sudske pristojbe za postupke povodom žalbi i tužbi nerazmjeran trošak za podnositelja zahtjeva te postoji li mogućnosti odobravanja besplatne pravne pomoći? Je li, s obzirom na marginu prosudbe koju države imaju u vezi s viznim pitanjima, za odgovor na to pitanje bitna okolnost ima li švicarski sud dostatan uvid u situaciju u Nizozemskoj da bi mogao osigurati djelotvornu pravnu zaštitu?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL 2009., L 243, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svezak 12., str. 8.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2017. uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) – Pillar Securitisation Sàrl protiv Hildur Arnadottir

(Predmet C-694/17)

(2018/C 063/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Pillar Securitisation Sàrl

Druga stranka u kasacijskom postupku: Hildur Arnadottir

Prethodno pitanje

U okviru ugovora o kreditu koji, s obzirom na ukupan iznos kredita, ne ulazi u područje primjene Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ⁽¹⁾, može li se osoba smatrati „potrošačem” u smislu članka 15. Konvencije iz Lugana od 30. listopada 2007. o sudskoj nadležnosti [Orig. str. 11.] i priznavanju te izvršavanju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, ako ne postoji nacionalna odredba o primjeni odredaba te direktive na pitanja koja nisu obuhvaćena njezinim područjem primjene, s obzirom na to da je ugovor sklopljen u svrhu koja se ne može smatrati svrhom različitom od profesionalne djelatnosti te osobe?

⁽¹⁾ SL L 133, str. 66.

Žalba koju je 3. siječnja 2018. podnijela Helenska Republika protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 25. listopada 2017. u predmetu T-26/16, Helenska Republika protiv Europske komisije

(Predmet C-6/18 P)

(2018/C 063/14)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žaliteljica: Helenska Republika (zastupnici: G. Kanellopoulos, I. Pachi i A. Vasilopoulou)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žaliteljica od Suda zahtjeva da prihvati njezinu žalbu, ukine pobijanu presudu Općeg suda Europske unije od 25. listopada 2017., predmet T-26/16, u dijelu u kojemu je njome odbijena njezina tužba, prihvati tužbu Helenske Republike od 22. siječnja 2016. i poništi odluku Europske komisije 2015/2098 od 13. studenoga 2015.⁽¹⁾, i to točke kojima se, na temelju provjera IR/2009/004/GR i IR/2009/0017/GR, Helenskoj Republici nalažu jednokratni i paušalni financijski ispravki – zbog kašnjenja u postupku povrata, zbog propuštanja dostave podataka, i općenito, zbog nedostataka u postupcima upravljanja javnim dugom – u ukupnom iznosu od 11 534 827,97 eura te naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj žalbi žaliteljica ističe sva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog, koji se odnosi na dio Komisijine odluke u kojemu se Helenskoj Republici nalaže paušalni financijski ispravak, temelji se na tome da je Opći sud pogrešno protumačio i primijenio članke 31., 32. i 33. Uredbe 1290/2005⁽²⁾, na pogrešci koja se tiče prava u odnosu na primjenu smjernica dokumenta 5330/1997 Komisije za nalaganje financijskih ispravaka u okolnostima iz članka 32. stavka 4. Uredbe 1290/2005, na povredi načela pravne sigurnosti i na nedostatku u obrazloženju pobijane presude.